EXCURSIES

Verslag excursie zaterdag 12 mei naar Kwintelooijen.

Bij het station stonden zich die dag 11 deelnemrs op te warmen voor een verzameltrip naar een voor de meesten volkomen onbekend terrein. Per auto ging het gezelschap naar de zandgroeve. Het weer zat die dag niet mee. Regelmatig moest er dekking gezocht worden tegen een hoosbui. Een voordeel van dit weer was het feit, dat er geen bekijks was van normaliter talrijk aanwezige badgasten, die zich langs de oever van de zandwinningspunt in schamele kledij tegoed doen aan wat de natuur hen biedt.
Het landschap doet zeer on-Nederlands aan, waarmee aangegeven is dat het een zeer interessant terrein is. Voor een coleopterologische excursie is het dus uitermate geschikt, maar dan moet het weer wel meewerken. Naast kevers zijn er Oeverzwaluwen en Watersalamanders waargenomen.
De heer Prins, die dit terrein als interessant had opgegeven, ontvangt gaarne de resultaten van de excursie.
In het terrein gaat namelijk een golfbaan aangelegd worden en mogelijk kan een interessant deel gespaard worden.
Wie zijn naamlijst nog niet heeft ingeleverd, wordt verzocht om dit alsnog naar Hans te sturen of op 10 november aan hem te geven.
Meer gegevens zijn overigens van harte welkom. Voor wie in 1991 een interessant gebied wil bezoeken, is dit mogelijk een idee. Wel een naamlijst van de soorten aan Hans opsturen.

Verslag excursie Loonse en Drunense Duinen, 8 september 1990.

De 10 deelnemers begonnen de verzameldag met een kop koffie en een Udenhoutse Broeder in het restaurant "De Rustende Jager".
De excursie-leider Dré Teunissen, die het gebied zeer goed kent, vertelde over het gebied en zijn peresoonlijke vangsten.
Eerst werd De Brand bezocht. Dit nattere gedeelte van het gebied was vooral interessant voor de waterkever-verzamelaars.
Vervolgens werden de eigenlijke duinen bezocht. Hier begon het (weer) te regenen. Daarna toog het gezelschap naar de Leemputten, waarvan er een aantal geheel droog stond. In een onooglijk uiziende poel bleken 35 waterkeversoorten verzameld te zijn. Deze poel zal ongetwijfeld als een refugium gediend hebben, want in eerste instantie werd het watertje als niet interessant ingeschat.
Graag ontvangt Hans Huijbregts van de deelnemers hun soortenlijst (met kanttekeningen) om verslag aan SBB te kunnen uitbrengen.

Het museum (zie witte pijl) is vanaf het Centraal Station met tram 5 te bereiken. De uitstaphalte is eveneens met een witte pijl aangegeven.
Hopelijk is het kaartje voor automobilisten duidelijk genoeg.
Wij verwachten weer een goede opkomst.